



Membres de l'Ateneu Enciclopèdic Popular de Barcelona visitant l'Escaló i Empúries (juliol de 1910). / Foto: Josep Esquirol, AHE.

preocupat pel seu decurs, i també per treure'n algun profit, va crear una nova àrea: la Junta de Museus de la qual Esquirol en va formar part i va estar presidida per l'alcalde d'aleshores, en Joan Alech i Maranges²¹. En una acta de l'Ajuntament, Josep Esquirol va manifestar la necessitat de controlar el patrimoni atesa la pèrdua d'una torre que els treballadors del servei hidrològic i forestal per fer la casa forestal²².

Tot i la idiosincràsia dels ajuntaments d'aleshores els quals, en principi, no tenien un perfil polític perquè només havien de realitzar tasques de gestió, es pot arribar a intuir a través de certes votacions si un o altre membre del consistori formava part del partit liberal o del conservador. Una de les votacions que ajuden a poder visualitzar quina podia ser la ideologia de Josep Esquirol és la que va tenir lloc el 13 de gener del 1911. El consistori va rebre una invitació per assistir a la festa d'aniversari de D. Jaume Rovira, que havia estat rector de l'Escaló. Hi va haver dues posicions: una era la de fer una comissió que hi assistís en representació de l'Ajuntament, i una segona que era la de no assistir per no barrejar la política amb la religió. Es va produir la votació i va guanyar la idea de fer una comissió. Josep Esquirol hi va votar a favor²³.

ACTIVISTA CULTURAL

La seva contribució a l'esfera pública no va ser només "política". El febrer del 1914 l'Ajuntament de l'Escaló va decidir tirar endavant la portada d'aigües i va nomenar una comissió de veïns que, juntament amb l'Ajuntament, es responsabilitzarien dels treballs a realitzar. Entre aquests veïns hi havia Josep Esquirol. La inauguració de la portada d'aigües –que no el seu funcionament– va ser el 16 de juliol del 1916²⁴ i fou immortalitzada pel mateix Esquirol. Atenent que els membres d'aquesta comissió havien estat escollits sota criteris dels "pudients" del poble i que Esquirol havia estat regidor, es pot concloure que, de fet, va ser un prohoms de la vila de l'Escaló.

Altres mostres del seu activisme fou la seva pertinença al Centre Excursionista de Catalunya (CEC). De fet, el CEC va organitzar un creuer el juny 1909 encapçalat per Cèsar Torras amb la intenció de promocionar la Costa Brava, la qual encara no rebia aquesta denominació, tot i que ja hi havia qui l'anomenava així. Amb la presència de Josep Puig i Cadafalch, van visitar Sant Feliu, l'Escaló, Empúries i Cadaqués. Esquirol va documentar gràficament aquella expedició que va ser ressenyada en diferents mitjans com ara *La Vanguardia* o *La Veu de Catalunya* amb les seves il·lustracions. Aquella expedició, guiada per Puig i Cadafalch i acompanyats per Esquirol, va arribar a l'Escaló el diumenge 20 de juny del 1909. El primer que van fer va ser assistir a una missa a l'església de Sant Martí d'Empúries, posteriorment van visitar el Jaciment d'Empúries i van anar caminant fins a l'Escaló per dinar²⁵. Després de dinar, van continuar el seu creuer cap el Cap de Creus.

D'altra banda, Josep Esquirol va contribuir a l'animació cultural del poble organitzant els jocs florals escalencs a través de la revista *Costa Brava*. De fet, des d'aquest rotatiu, Esquirol va tenir la possibilitat d'organitzar festivals com el del 8 d'agost del 1920 en què van commemorar el primer aniversari del rotatiu i entre els diferents actes es feia: una ballada de sardanes, un dinar de germanor, una festa de jocs florals infantils, un ball de saló i, per acabar, una representació de teatres²⁶. Un altre exemple de la contribució cultural del nostre fotògraf a la societat escalenca van ser Els Jocs Florals que es van celebrar el 28 d'agost del 1921. Més enllà d'organitzar els jocs, també va oferir pel setè premi: "un objecte d'art, ofert per D. Josep Esquirol, al que millor canti, en prosa o vers la bravura de la Costa Brava"²⁷. A més, des d'aquest mateix rotatiu s'organitzaven rifes per recaptar fons per la seva edició i els tiquets per jugar-hi s'havien de comprar a la seva botiga. Per tant, la seva botiga devia de ser un centre neurològic de la seva activitat i, en conseqüència, del poble.